

Lagtinget skønnes at være tilfredstillende.

Af det aarlige Beløb, der indkommer ved Afgiften, tilfalder tre Femtedele Færo Amts økonomiske Fond. De to andre Femtedele tilfalder Færoernes Kirkefond, Færo Amts Fattigkasse og Amtets Skolefond, mellem hvilke Beløbet deles efter Lagtingets Skøn.

Storhvalkød maa ikke uden Amtets Tilladelse udfores fra Færoerne.

§ 11.

Overtrædelse af nærværende Lov straffes, for saa vidt strengere Straf ikke er hjemlet i den gældende Lovgivning, med Bøder, hvis Størrelse bestemmes saaledes: Ved Overtrædelse af §§ 1 og 2 ikke under 2.000 Kr.; ved Overtrædelse af §§ 3 og 5 ikke under 40 Kr.; ved Overtrædelse af §§ 8 og 9 ikke under 3.000 Kr.; ved Overtrædelse af § 10, 1ste Stykke, ikke under 100 Kr. og § 10, 5te Stykke, ikke under 50 Kr. Afgift, som vedkommende har søgt at unddrage det offentlige, vil være at erlægge tredobelt. Overtrædelse af det i § 4 omhandlede Reglement straffes med Bøder ikke under 100 Kr.

Bøder, som nogen ved en Hvalstation eller paa et Fangstskib ansat Person ifalder efter denne Lov, saavel som Sagsomkostninger kan inddrives ved Udlæg i samtlige Etablissementet tilhørende Ejendele.

§ 12.

Bøder efter denne Lov tilfalder Statskassen.

§ 13.

Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden bestemmes ved kgl. Anordning.

Ved kgl. Anordning kan der for Færoernes Vedkommende udover de ved § 10 fastsatte særlige Bestemmelser efter Indstilling af Lagtinget gores saadanne Lempelser i Loven, som ifølge de stedlige Forhold maatte anses for fornødne.

Fra denne Lovs Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 193 om Hvalfangst ved Færoerne af 14. Juli 1927.

Dansk statistisk Oversigt

udviser, at der i 1932 af Statslaanfondens Midler er udbetalt 352.300 Kr. til Fiskere paa Færoerne til Fartojsanskaffelse. I Foraaret 1933 er den nyoprettede »Kongeriget Danmarks Fiskeribank« traadt i Virksomhed.

Den færøske Fiskerflaade

bestod ved Udgangen af 1932 af 186 Kuttere og Skonnerter med en samlet Drægtighed af ca. 19.100 Brutto Tons. Endvidere fandtes der samtidig hjemmehørende paa Øerne 130 Motorbaade og 1470 Smaabaade, som anvendtes til Hjemmefiskeri. Ogsaa paa Færoerne bragte Aaret Forlis desværre med stort Tab af Menneskeliv.

I Færingernes Fiskeri ved Island deltog 3050 Mand, ved Grønland 1400 Mand. Værdien af det hele færøske Fiskeri er for 1932 opgjort til 5.134.000 Kr. imod ca. 5.848.000 Kr. i 1931. Af det samlede Udbytte hidrører ca. 4.723.000 Kr. fra Kutterfiskeriet, og ca. 410.000 Kr. fra Baadfiskeriet. Værdien af den

Fisk, der gaar til lokalt Forbrug, er ikke medregnet i Opgørelsen.

Der dræbtes i 1932 ca. 1270 Grindehvaler. Storhvalfangst ikke drevet nævnte Aar.

Vi fremstiller nu færøsk Smelteost den er fed velsmagende og billig.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning & Margarinefabrik.

„Jól i Føroyum“.

Bókin »Jól í Føroyum« kemur nú út fyri fjórðu ferð. Bókin er prýðilig, við nógvum vókrum myndum og nógvum góðum jólalesi, alt av okkara bestu listarmonnum. Bókin verður at selja í okkara bókabúðum her í Havn. Úti á bygd kann bókin bileggjast hjá lærarunum.

Styðjið føroyskar bókmentur og føroyskt kynstri við at keypa »Jól í Føroyum«!

Lærari.

Toiletsæben „Okkara“

er den fineste fine og den billigste billige af al Toiletsæbe.

Býráðsfundur

varð hildin 22. november 1933 við hesari dagsskrá:

- Garanti til a/s »Føroya Grótvirki«.
- Bræv frá kirkjuinspektiónini viðvíkjandi sýni av kirkjugarðsmúrinum.
- Bræv frá amtinum viðvíkjandi leigutrøð í Hoyvíkshaga.
- Bræv viðvíkjandi lækkan av vatnskatti.
- Bræv frá amtinum viðvíkjandi kommunuroknskapin.
- Bræv viðvíkjandi solu av bátabyggjari.
- Umsókn um at sleppa undan viðvíkjandi húsgrund.
- Umsón frá meinigheitsráðnum um at leggja vatn inn í kirkjuna.
- Bræv frá sunnheitskommisjónini viðvíkjandi kloakk.
- Umsókn um septik-tank.
- Umsóknir um ellisrentu og onnur mál.

„Okkara“ Toiletsæber er drøje, billige, og har den Parfume, som De synes om.

Kirkjuvígsla.

Sunnudagurin 19. novbr. var merkisdagur fyri Havvar bý. Tá varð aftur katólsk kirkja vígd í Føroyum.

Tó at veðrið ikki var av tí besta, var ein nogd av fólki komin saman.

Vakurt var at síggja hesar fagurt skryddu prestar og tær hvítklæddu nunnur ganga í skráðgongu (Procession) rundan um kirkjuna, og sjáldsamt og vakurt var at síggja allar teir siðirnar, ið framfórir vóru inni í kirkjunni, tó at teir fyri okkum, sum ikki eru uppvaksin í hesum, vóru ófatandi. —

Sjálv kirkjan er vokur og —

fram um alt — hugnalig. Prýðiligar verður hon, sum árinu ganga. —

Lat meg, samstundis við, at eg skrivi hesu fáu orð, venda mær til stýrið fyri Havnar kirkju:

Hví verður einki gjørt fyri at bota um kirkjuna her? Hví kemur ikki ljós og hiti í kirkjuna, so hon verður hugnalig at sita í? Já, svárið verður vanligt: »hvat skulu vit gera, peningur er eingin«.

Á hvørjum ári er víða hvar eitt ótal av bazarum og innsamlingum til ymislig verk — hví so ikki fáa bazar í lag fyri Havnar kirkju? Nóg eru tey, ið vilja lata, og øll vilja keypa.

—W—

Vor Krone Margarine overgaar al anden Margarine i Kvalitet og Velsmag.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning & Margarinefabrik.

BAZARKOMITÉEN for Klakksvig Kirke sender sin bedste Tak til alle dem, der har ydet os deres Hjælp.

Af udtrukne Numre er ikke afhentet:

Kommode udtr. paa Nr. 98

Kaffedug A — — — 9.

Genstandene bedes afhentet inden Nytaar ved Henvendelse til

Pastor Rasmussen.

RITA SÆBESPAANER til al finere Vask.

Tíðindi.

Nú er tað langt síðan, at tað hoyrdust nokur tíðinni her frá Miðvági. — Higanu eru tó ikki stórvægis tíðindi. Her hefur verið nógv ród út í heyst, men lítið hefur vist seg at verið at fiska. Teir bestu bátarnir eru komnir til 8—900 pund, men gjøgnumgangandi hefur tað ikki verið meira enn til at kóka, so í heyst hefur lítið fingist av sjónum at liva av.

Eplini hava yvirhovur verið góð, men tað er lítil nytta í at fáa nógv av eplum, tí lítið ella einki fæst fyri eplir, so tað er ein heppin maður, ið fær 4 krónur fyri sekkin. Soleiðis gongur tað okkara veltingarmonnum, teir skulu ikki sleppa av við teirra eplir, meðan Føroyingar flyta inn fyri fleiri tússundir av krónum í eplum um árið.

Skurðurin hefur gjøgnumgangandi verið góður her í ár. — Her eru teir farnir í holt við at byggja eitt miðstiónshús, tað verður óivað eitt prýðiligt hús, tá tað verður liðugt.

Miðvágur, 13. novbr. 1933.

Tíðindamaður.

Fiskasøla.

Í kunngerung her í blaðnum sæst, at ein Íslendingur, harra Ólafur Davidsen, hefur sett seg fastan her í Havn sum fiska-

keypari — bæði klippfisk og saltfisk. —

Mangir Føroyingar kenna harra Davidsen úr Havnafjørði og Reykjavík, og teir kenna hann sum ein góðan mann at hava við at gera í keypi og solu. — Hann hefur — sigst tað — uppi í Íslandi nýtt tann forrætningshátt at rinda peningin fyri fiskin sum skjótast, og gott hevði tað verið, um vit her hjá okkum kundu komið inn í hetta sama lag, so fiskimaðurin fekk avrokningina í góðari tíð og kundi komið heim við peninginum, tá fiskitíðin var komin at enda. —

Kann harra Davidsen gera eitt gagniligt arbeiði fyri fiskasolu okkara, er at ynskja honum eydnu.

Eín fiskimaður.

Rita Stangsæbe kan bruges til alt — bor bruges af alle —.

Gloire de diable (Fjandin eigur æruna).

Fjandin sat í sínum kantóri og gjordi upp vikuútsliðið. Tað pikkaði uppá, og inn kemur ein vakur, prýður, uppskrýddur herhövdingi, skeggið sum Napoleon, heiðurskross á bringuni og kordu við líð.

»Tú mást hjálpa mær,« segði herhövdingurin.

Fjandin tók sína størstu bók fram, læt hana sundur, taldi saman og læt hana saman aftur við eitt dygt klams. »Tú ert mær væl so næsadjarvur, mín góði vinur,« segði hann.

»Tú manst ikki víta, hvussu nógv eg eigi á hjá tær. . . man tú duga á at skynna, hvat eg havi gjørt fyri teg og tinar líkar? Tá eg herdi menniskjan at gera seg inn á hvønn annan og soleiðis birti kríggj í, og gjordi teg til ein stóran, finan mann millum teirra. Eg gav tær stásklæðir, sum kundu fjala títt blóðiga handaverk og gjordi tað heiligt, so vist sum eg fekk prestarnar til at biðja fyri vápn-um tínum á landi og sjógv. . . Teir gloymdu Guds boð hjá teirra: »Tú skal ikki drepa.«

Fjandin kittaði seg undir nosini við halanum og gletti uppá tonn.

»Tú mást hjálpa mær,« segði herhövdingurin.

»Eg havi hjálpt tær,« segði fjandin. »Eg havi givið tær eitt merki, gjørt teg til eitt hugskot, sum hefur sett seg fast til ein vilja, sum ongan annan kennir ella vil kenna. Lystiligr ljómur kova skriggini og neyðina frá teinum særdu, prýðilig minnismerki eru sett á grov teirra drípnu, heiðursmerki í hópatali fjala bringu dreparans, og navn hansara livir ævinliga í søguni. Væl verður tú fagnaður, tá tú kemur til hóvar, gentuhjartað bankar, tá tú strýkur tær um luktilissmúrda skegg títt, allir raskir dreingir apa seg eftir tær. — Hvat meira villt tú?«

»Kennir tú ein mann, sum nevnt Dreyfus?« spurdi herhövdingurin.

Fjandin sat og hugsaði seg um. So skakaði hann hovdið. »Eg minnst hann ikki,« segði hann so. »Hann er í hvussu er ikki av teimum, sum skylda mær heilt nógv. Hvat bagir honum? Hevur hann gjørt nakað skeiðt?«

»Tað dugi eg ikki at siga,« svaraði herhövdingurin. »Men hann er dómur, og dómunin var harður, og so skuldi tað verið liðugt. Men gakk! nú kemur hatta snóraleyra rakkar-pakkíð og vil hava dómin gjordan til einkis og fáa alt gjørt kannað og eftirhugt. Ja hvar heldur tú! Teir siga, at vit kunna hava gjørt nakað skeiðt. Teir vilja, at vit skulu standa til svárs, sum t. d. ein keypmaður.«

»Hava tit rópi gýðingur eftir honum?« spurdi fjandin.

»Ja menn hava vit so, tað hjálpti í fyrstuni, men nú batar tað ikki.«

»Íðan so,« segði fjandin. »Tað hefur annars hjálpt mangum góðum búrkroppi í míni tíð. — Hava tit rópt um æru?«

»Æru?« »Ja, sært tú. . . Tú reisir teg upp. . . brettir tær á soleiðis. So sær tú teg fyri bróstið og rópar: »Era herliðs — æra fólilands —! Tá fortelur, at tú hefur ligið særður, blóðandi fyri fólilandsins æru. . . ella um tú ikki hefur gjørt tað, so sig, at tú hvorja lotu ert fúsar til at lata lív og blóð. Era, forstendur tú. . . æ—ra. Bára tú braskar dúgliga og dregur á orðið æ-ra, aðra hond fyri bringuna og aðra um kordu. . . so gloymur rakkar-pakkíð alt hiit. Keypmenn, bondir og teirra javnlíkar, greivindan og skokjan — — øll vilja fagna teg við gleðisrópum, bera teg í gullstóli og elska teg.«

»Ja — men —«

»Far niður og ger sum eg sigi,« segði fjandin ílskur.

Herhövdingurin hevði hond til vanga og snúðist haðani.

Eina lotu aftaná hoyrðist ein óðiligur gleðisrómur niðri á jorðini.

»Hesu ferð gekk tað,« segði fjandin fyri seg sjálvan. »Men Guds vit, hvussu leingi tað gongur. Hann er vorðin gamal. Eg nýðist at hitta mær upp á okkurt nýtt.« —

Úr lotuverkem C. Ewalds.

M. S. H.

Hvorfor gaa over Aen efter Vand — hvorfor bruge udenlandske Sæber, naar De kan faa færøske, som er bedre og billigere, fra Fabrikken „OKKARA“

Ymist.

Lindberg og frue

vender tilbage til Europa, om Vejret tillader.

Dollars

falden til 4,13.

Kongen

vil tale i Radio næste Sondag (7/12) — Operasang og Musik.

